

ประวัติความเป็นมาเมืองตรัง

เมืองตรังมีมาตั้งแต่สมัยก่อนยุคอาณาจักรโบราณ โดยมีประวัติการตั้งรกรากตามริมฝั่งแม่น้ำตรัง และมีบันทึกเมื่อคราวท้าวศรีธรรมมาโศกราชครองเมืองนครศรีธรรมราชนั้น ได้ตั้งเมืองตรังเป็นหัวเมืองบริวาร ให้ปีมะเมียเป็นสัญลักษณ์นักษัตรประจำเมืองราวปี พ.ศ. ๒๓๖๗ มีการตั้งชุมชนริมฝั่งแม่น้ำตรังโดยชาวจีนที่มาจากปิ่น ล่องเรือเข้ามาทางปาก แม่น้ำตรัง และได้อาศัยแม่น้ำเป็นเส้นทางในการทำการค้า จึงได้ชื่อว่า “ชุมชนท่าจีน” และเรียกแม่น้ำที่ไหลผ่านช่วงนี้ว่า คลองท่าจีน

ที่ตั้งของตัวเมืองตรังนั้นมีการเปลี่ยนแปลงมาหลายครั้ง ตามหลักฐานตั้งแต่ยุคอาณาจักรโบราณ ลัดเลาะตามริมฝั่งแม่น้ำตรัง จนกระทั่งในสมัยรัชกาลที่ ๖ พระยารัษฎานุประดิษฐ์ (สินธุ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา) ได้ทูลขอย้ายเมืองมาตั้งอยู่ ณ ตำบลทับเที่ยง โดยให้ชื่อว่า อำเภอบางรัก และต่อมาจึงเปลี่ยนชื่อเป็น อำเภอทับเที่ยง ในปี พ.ศ. ๒๔๕๔

ต่อมาเมื่อพระยาตรังคภูมาภิบาล (เจิม บันยารชุน) มารับตำแหน่งเจ้าเมืองตรัง ได้ดำเนินการก่อสร้างศาลากลางเมืองจนเปิดทำการได้ใน พ.ศ. ๒๔๖๓ และเมื่อพระยาสุรินทรราชา (นกยูง วิเศษกุล) ดำรงตำแหน่งสมุหเทศาภิบาล มณฑลภูเก็ต (มีอาณาเขตครอบคลุมเมืองตรัง) ได้เอาใจใส่พัฒนาเมืองตรังหลายด้าน จึงปรากฏชื่อของท่านเป็นอนุสรณ์ไว้ในอำเภอเมืองตรัง เช่น กระพังสุรินทร์ ถนนวิเศษกุล วัดควนวิเศษ เป็นต้น